

kompozīcijās, ar ko tas lielā mērā pārspēj slaveno krievu gleznotāju Levitānu. Šajos, par klasiskiem jau palikušos bērzos liekās it kā mūsu senēu dvēseles būtu pārgājušas. Purvīša rudens skati ir brīnišķīgas dzeltenā un brūnā zimfonijas, kuļas savukārt mācījušas mūsu jaunos gleznotājus atmest tiem bieži piemitošo kautrību no spožām krāsām.

Ar savu spēcīgo iedvesmejošo individualitati tas atdzīvināja tautā gandriz jau mirušo krāsu prieku.

Purvīša darbi ir jāredz katram mūsu kulturas un mākslas draugam, — jātuvojās tiem ar to pašu sirsnību un aizgrābtību, ar kādu tuvojies lielais krāsu dzejnieks mūsu dabai, tikai tad skatītājs aizmirīs visu sīko un niecīgo, veldzēdamies istās mākslas atspirdzinošos ūdeņos.

Jubilāra godināšanas svinības augšā minētā dienā izvērtās par mūsu kulturas parādes svētkiem, kuļos lielā skaitā piedalījās rakstnieki, muzīki, mākslinieki, oficīlās valdības personas, pat no ārzemniekiem, dažādu kulturas organizāciju un preses priekšstāvji u. t. t., kas liecina par tautā mostošos interesu pret savu mākslu un viņas vadītājiem.

Jubilāru zuminot, tam pasniedza lauru vaiņagus, adreses, puķes un valdības vārdā Izglītības ministris Plāķis Kulturas fonda balvu. Lielā skaitā bij pieņākuši ari telegrafiski sveicieni.

Mākslinieks ir vēl pašos spēka gados, kas dod mums cerības sagaidīt no tā vēl daudz ievērojamu darbu un redzēt to darbojamies mūsu nacionālās mākslas izveidošanas iestādes, Mākslas akademijas, priekšgalā.

J. Dombrovskis.

Dažas ziņas par Latvijas Augstskolu. Studejošo skaits 1920. gadā ir stipri audzis: gada sākumā bij 1250 studejošo, gada beigās 3470. Arī viņu sastāvs ir stipri mainījies: kāmēr priekš viena gada Augstskolā sieviešu (685) bij vairāk kā vīriešu (565), tagad vīriešu (2232) ir gandriz otrtik kā sieviešu (1238). Sevišķi daudz sieviešu ir Filoloģijas un Filozofijas (71,7%) un Matematikas — Dabas zinatņu fakultatēs (68,5%), un arī Medicinas fakultatē viņu ir vairāk par vīriešiem (55%), turpretī Inženieru (5,5%) un sevišķi Mechanikas (1,1%) fakultatēs sieviešu ir ļoti maz.

Tautības ziņā vislatviskākās ir Lauksaimniecības (96,7% latviešu) un Filoloģijas un Filozofijas (94,4% latviešu) fakultates, bet arī Tautsaimniecības un Tiesību zinatņu, Inženieru un Teoloģijas fakultatēs ir 75%—85% latviešu. Nelielais vācu tautības studejošo skaits (5,1%) izdalās diezgan vienlīdzīgi pa visām fakultatēm; kā vairāk iemīlotas no viņām varētu atzīmēt Teoloģijas, Mechanikas un Ķimijas fakultates. Krievu ir maz (1,6%), viņus visvairāk pievelk Mechanikas uu Ķimijas fakultates. Ebreji, kuļu skaits ir diezgan prāvs (15,7%), koncentrejās galvenā kārtā Ķimijas, Mechanikas, Medicinas un Veterinar-medicinas fakultatēs.

Vairāk fakultatu ir pārpildītas, un ne visiem studejošiem izdevās ieklūt tai fakultatē, kuļā tie vēlejās. Sevišķi pārpildīta ir Medicinas fakultate, kuļai jau ir 581 students, neskatoties uz to, ka viņa tik vēl nesen atvēra trešo kursu, un ka ceturtā un piektā kursa viņai vēl nav.

Kas zīmejās uz telpām, tad viņas jau tagad ir nepietiekošas, un ja līdz rudenim, kad kā paredzams, Augstskolā gribēs iestāties vairāk par tūkstošu dažādu vidusskolu abiturientu, neizdotos atrast jaunas papildu

Latvijas Augstskolas studejošo

Fakultates resp. nodaļas	Studenti	Hospitali	Brīvklausītāji	Kopā	Pavisam fakultatē	Pēc tautības											
						latvieši	lietaviesi	igaunji	poļi	krievi	čehi	vācēji	ebreji	dāņi un zviedri	franci	nenoskaidr.	Pavisam svēstātib.
Architekturas .	87	8	5		100	64	—	—	—	12	19	—	—	—	—	—	36
Inženieru	287	36	1		324	245	—	2	2	10	—	15	50	—	—	—	79
inž. nod. . . .	278	29	1	308													
kul.-tech. . . .	9	7	—	16													
Tautsaimn. un tiesību zināt. . . .	482	54	20		556	450	—	1	2	9	—	32	62	—	—	—	106
tiesību zināt	149	23	12	184													
tautsaimn. . . .	333	31	8	372													
Ķīmijas	306	66	2		374	214	2	2	4	3	1	36	111	1	—	—	160
ķīm.	268	12	2	282													
farmac.	39	53	—	92													
Lauksaimn. . . .	344	70	9		423	409	—	—	2	4	—	6	2	—	—	—	14
lauks.	269	47	9	325													
mežkop.	75	23	—	98													
Mat.-Dab. zināt.	180	13	7		200	144	—	—	—	1	—	6	49	—	—	—	56
mat.	50	3	2	55													
dab. zin. . . .	130	10	5	145													
Mechanikas . . .	312	26	2		340	205	—	3	2	14	—	26	90	zviedra	—	—	135
Medecinas	561	20	—		581	403	—	—	3	6	—	20	140	1	—	8	178
med.	53	18	—	561													
zobārstu	18	2	—	20													
Teoloģijas	47	2	8		57	44	—	—	—	—	—	13	—	—	—	—	13
Filologijas un filozofijas	404	25	21		450	425	—	1	—	5	—	14	4	—	1	—	25
valodn.	107	10	9	126													
vēst.	74	8	5	87													
ped.	167	—	2	169													
filozof.	55	7	6	68													
Veterinar-med.	54	11	—		65	46	—	—	—	—	—	1	18	—	—	—	19
Pavisam	3064	331	75		3470	2649	2	9	15	57	1	181	545	2	1	8	821

telpas, tad Augstskola nonāktu bezizejas stāvoklī. Lai tas nenotiku, ir jāatrod telpas priekš divām ātri augošām fakultatēm: Filoloģijas un Filozofijas (2 lielas klausītavas un apmēram 18 vidēja lieluma istabas) un Lauksaimniecības (apmēram 1400 □ asu). Ja šīs divas fakultates varētu izcelt, tad atlikušās varētu pietiekosi ērti ierīkoties tais telpās, kuļas tagad atrodās Augstskolas rīcībā: Architekturas, Inženieru, Mechanikas, Tautsaimniecības un Tiesību zinātņu un varbūt arī Teoloģijas — galvenā ēkā pie Raiņa bulvara, Ķīmijas un Matematikas-Dabas zinatņu — jaunā ēkā pie Puškina bulvara, Veterinar-medicinas, kā arī daži Medicinas fakultates instituti — bijušā Garīgā zeminara telpās un vecākie Medicinas fakultates kursi II. pilsētas slimnīcā, kuļas ierīkošana Univerzitates vajadzībām gan prasīs krietni lietus izdevumus, bet reiz ierīkota, būs Augstskolas lepnumis, un uzņemdamā slimniekus apmēram 400 gultās, atnesīs daudz tieša labuma arī valstij.

skaits 1920. gada 31. decembri.

Pēc pavalstniecības												Pēc dzimumiem						
Latvijas	Lietavas	Igaunijas	Polijas	Krievijas	Balt-Kriev.	Ukraines	Austrijas	Somijas	Dānijas	Francijas	Vācijas	Čeho-Slov.	Nenoskaidr.	Pavisam ārpavalst.	vīrieši	sievietes	Kopā	
95	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	71	29	100		
304	4	1	1	1	6	1	1	1	1	1	1	1	1	306	18	324		
540	4	1	1	1	6	1	1	1	1	1	1	1	1	411	145	556		
341	5	2	1	1	8	14	1	1	1	1	1	1	1	263	111	374		
420	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	315	108	423		
185	4	—	—	—	5	1	3	—	—	—	—	—	2	15	63	137	200	
304	11	4	—	—	11	8	—	—	—	—	—	—	1	36	336	4	340	
573	4	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2	8	261	320	581	
57	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	39	18	57	
443	1	1	1	2	—	—	—	—	—	1	1	—	—	7	127	323	450	
64	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	40	25	65	
3326	36	12	3	39	34	5	1	1	1	1	1	1	1	9	144	2232	1238	3470

Latvijas Augstskolas mācības spēku skaits 1921. gada janvāri.

Fakultates	Profesori	Docenti	Lektori un instruktori	Asistenti
Architekturas	2	7	1	3
Inženieru	6	9	—	—
Mechanikas	4	7	—	3
Ķimijas	6	6	—	11
Lauksaimniecības	2	11	2	5
Medicinas	3	4	—	5
Veterinar-medicinas . . .	1	3	—	—
Matematikas un dabas zināt.	3	5	2	8
Tautsaimn. un tiesību zināt.	4	10	4	—
Filoloģijas un filozofijas . .	7	13	7	—
Teoloģijas	—	5	1	—
Pavisam . . .	38	80	17	34

Augstskolas darbību stipri kavē zinātnisku grāmatu trūkums un laišo trūkumu novērstu, viņa ir piespiesta nākamā budžeta gadā izlūgties no valdības lielākas zumas priekš grāmatu iegādāšanas.

Latvijas Augstskola, izņemot Medicinas fakultati, tagad ir apgādāta ar visnepieciešamākiem mācības spēkiem un varēs uz priekšu mierīgi augt, pievilkdama tikai izcilus spēkus.

E. Felsbergs.

Latvijas Augstskolas studejošo pabalstišana. Ja kāda tauta runā par savu augstskolu, tad tam var būt tīri nacionali-zinatniska nozīme, noteikti praktiski mērķi, vaj ari šīs abas tieksmes savienotas. Pirmā gadījumā pēc tādas centisies tautas, kuŗas lielakā vaj mazakā mērā var brīvi attīstīt savu garigo kulturu, otrā gadījumā — kad vālsts rada augstskolas, vadīdamās galvenā kārtā no praktiskā redzes stāvokļa, lai sagādatu valsts darbibas aparātā visur nepieciešamos specialos arodniekus. Trešā gadījumā, kur abas šīs vadošās tieksmes saplūst, ar augstakiem zinatnes ieguvumiem liek ari reizē tikpat stiprus pamatus tautas praktiskā dzīvē, ar garigo spēku spēcina materialo. Par šādu, pilnigako attīstības ceļu, var iet tikai tautas, kuŗas ir savā būtibā tik tālu nonākušas, ka var vest reizē garigo un ari fizisko cīņu, pareizaki, — kuŗas cīnidamās dēļ savas kulturelās patstāvības, nav zaudejušas cīņas spējas dēļ savas materialās un tiesiskās labklājības.

Ari mēs ne uz reizi esam nākuši pie valsts un augstskolas. Pirmoreiz kad izskaneja latviešu nacionālās prasibas pēc augstskolas 1917. g. vasarā, ari tad bij runa par latviešu augstskolu, vēlāk — vācu okupacijas laikā, 1918. g. atkal pacēlās balsis par latviešu profesuru un docenturu paraleļu dārbibu Terbatas Universitatē un Rīgas Politehnikā. Terbatā tika proponeti 4 katedri, kuŗi darbotos teologiskā un filoloģiskā fakultatē līdzās valsts valodai. Mēginaja tos kautkā realizet, iesniedzot attiecigu memorandumu toreizejai pārvaldei. Ne kautko no tamēr neizdevās sasniegt. Pārak strauji mainījās politiskās zituacijas un asi grozījās iekārtotaju uzskati. Un tomēr, neskatoties uz to, ātrak kā bij cerets, aīradamies fakta priekšā, kad Latvijas valsts atvēra latviešiem augstskolas durvis. Un no šī brīža ari saistas valsts un augstskolas abpusēji pienākumi. Valsts pienākums pret augstskolu — sekmet tās attīstību, lai ta cienigi nostātos starptautiskā akademiskā saimē un augstskolas — būt vienmēr nomodā par valsts vajadzībām, tās stāvokli, dodot tai katrā gadījumā palīgus kā kulturelās, tā saimnieciskās dzīves uzturēšanai vajadzīgā augstumā. Škoboties šim kontaktam, momentali radisies ari abpusēji zaudejumi. — Valstij savus pienākumus veikt pret augstskolu ir daudz vienkāršak, jo augstskola attīstas pilnīgi patstāvīgi, tradicioneli, prasa tikai plašus līdzekļus. Augstskolas uzdevumi šai ziņā ir daudz sarežģitaki. Jo gūtaks kļūst valsts stāvoklis, jo smagak veicami tās pienākumi. Galvenais vadošais valsts prasijums būs arvien, lai augstskolas darbība, izaugdama no visdzīļakiem pārliecības pamatiem, būtu produktiva un taptu dzīva ienesta dzīvajā dzīvē. — Padarit produktivus studiju darbus visā to apmērā ir neiespējami. It sevišķi tas neiespējami tagad, kad mūsu augstskola vēl top, kad ta pārdzīvo tādu brīdi, kāds reiz tikai tai būs jāpārcieš. Tai jāpārvar vēl pārejas laikmeta sekas, kas visur prasijušas izņēmumus un nenormalus satrēgumus. Tā tas tagad ir ar augstskolas studejošiem, uz kuŗu pleciem gulstas studiju pienākumi. Tie sastādas